

Verdichthalen over Levenslang

Door
B. Broodhuys

© Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd worden
zonder uitdrukkelijke toestemming van auteur Bartel
Broodhuys.

Voorwoord

Ik, de schrijver van deze bundel, werk al jaren binnen het gevangeniswezen en heb de kans gehad veel gesprekken te voeren met lang gestrafte gedetineerden en in het bijzonder levenslang gestraften. Deze gesprekken vormen de bron en inspiratie voor de verdichthalen in deze bundel.

Graag neem ik u in deze bundel mee op een kunstzinnige reis langs levensfacetten van levenslang gestraften. Ik heb mijn uiterste best gedaan hier als een soort “schilder met woorden” een onafhankelijk beeld van te scheppen, dus zonder Justitiebril.

Ik wil op geen enkele manier een mening geven. Niet vanuit mijn eigen perspectief, niet uit oogpunt van het gevangeniswezen zelf. De inhoud van de verdichthalen is niet terug te voeren op bestaande personen, eventuele overeenkomsten die de lezer ziet, berusten op toeval.

Veel leesplezier.

Het is niet jouw kleur
die ons verschillend maakt,
maar het verschil
tussen mij
en jou
dat kleur geeft
aan ons saamenzijn.

Wij zijn
zo verschillend,
en toch vullen wij
elkaar als puzzelstukken aan.

Jij leert mij wat leven is
en ik leer jou te leven.

Nu

Het is altijd nu
en nooit morgen.
Morgen komt nooit,
ook morgen niet.

Familiebezoek

Ik zie je dunne huid
van perkament
en de pijn in je ogen,
die tranen schijnen te laten
als je praten
over je zoon vermijdt:
zonder het bewust te weten.

De combinatie nooit meer vrij
en buiten komt binnen
is onverdraaglijk
en maakt spoken in je hoofd.
Je sluit een hoofdstuk af,
de zon uit je leven.

Hoe moet dat zijn
zo'n afscheid voor altijd,
de wetenschap
elkaar nooit meer te zien
maar wel nog te ontmoeten
in brieven
of kletsen aan de telefoon.
En onderwijl
zijn beeltenis
te zien vervagen
van hoe hij eens was.

